

Nyitra-völgyi Lap

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
 Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.
 Negyedévre 2 korona.
 Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PÁL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

POLLÁK LENGYEL BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY Fötér (Platzko-féle ház)

hova a lap részét illető közlemények küldendők.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Főispánunk lemondása.

Az „Egyetértés“ végre kipattantotta azon hírt, hogy *Thuróczy* Vilmos főispánunk megy. És hogy menetele ne legyen az egyedüllet egyhangúságának kitéve, meneszli melléje *Markhot* Aladár alispánunkat is. Nevezett fővárosi lap a fő- és alispán *szuggerált* „lemondását“ azon körülménynek tudja be, hogy a lefolyt választások alkalmával vármegyénkben a szabadelvű párt csufos vereséget szenvedett, vagyis — jobban mondva — a néppárt még csufosabb győzelmet aratott.

Hát az „Egyetértés“ e hírével tulajdonképpen csak a többi fővárosi lapok napok óta szálló híreiről szedi le a burkolatot. Nap-nap után megjelent a fővárosi lapban egy-egy lakonikus hír, hogy egy főispán megy. De nem is kellett a sorok között olvasnunk, hanem csak a száraz indokolását átfutni és nyomban megérthettük azt, hogy kiről és kinek szól a meneszítés.

Részünkről az alispán lemondásáról szóló hírt nagyon is valószínűtlennek, de a főispán lemondásáról szóló riportot legalább is korainak tartjuk. Tény az, hogy a lefolyt választások óta a megyeházából mindinkább nagyobb gomolyokban szálló füst szivárog ki és e füst arra

enged következtetni, hogy ott valószínűleg keletkezőben van holmi tűz, mely *martalékot* kíván. Az is valószínű, hogy a *gyujtogatók* vármegyénk szabadelvű klubjában keresendők és végre az is valószínű, hogy a *gyujtogatók* között vannak olyanok is, kik az általuk élesztett tűz martalékául főispánunkat, sőt alispánunkat is kívánják. Nem mondunk ezzel ujságot. A vármegyei verebek, hol burkolt, hol pedig nyílt kárörömmel már régen csiripelik a fent regisztrált *szenzációt*.

Hát ismétljük, részünkről e híreket sehogy sem láttamozzuk. De igenis érdemesnek tartjuk azt, hogy a megyénkben észlelhető forrongással egy kissé bővebben foglalkozzunk.

Tagadhatatlan, hogy a szabadelvűpárt vármegyénkben csufos kudarcot vallott és tagadhatatlan az is, hogy a szabadelvűpártra nézve még nagyobb vereség számba megy azon körülmény, hogy a néppárt megyénkben oly fényes győzelmet aratott. Holott minden más megyében a néppárt ereje teljesen tönkre ment, de legalább is érzékenyen gyöngült. Hiszen, ha mathematica vesszük a néppárt létszámát, úgy azt tulajdonképpen megyénk nagyobbította meg. Megyénk nyújtotta a talajt hozzá, hogy ott a néppárt gyökeret

verve, egy *aránylag* terebélyes fává növeszsze ki magát.

Lapunk tendenciáján kívül esik a lefolyt választások politikai megbirálása. De a néppártot mint *felekezeti pártot* társadalmi szempontból határozottan káros jelenségnek tartjuk és győzelmükben társadalmi életünk szétbomlását észleljük. Ezért, ez okból rettegve kísérjük a néppárt akcióját és kötelességünknek tartjuk, hogy intő szavunkat mindannyiszor hangoztassuk.

Számtalan példa mutatja azt, hogy azon helyeken, hol egészséges, *egységes* társadalmi uralkodik, hol a nép kulturális szempontból előrehaladottabb: ott a néppárt sehogysen tudott boldogulni. Ellenben olyan helyeken, hol a társadalom rang, felekezet, stb. kategóriákban van szétosztva, hol a nép kulturális szempontból alacsony nivón áll: ott burjánzott ki a néppárt konkolya.

S itt nyomban rá kell mutatnunk megyénkire. Hiába, bárhogyan is csürjük-csavarjuk a dolgot, de bizony megyénkben társadalmunk nagyon sok kívánni valót hagy hátra és népünk is műveltségi szempontból még az *aránylagos* intelligencia legalacsonyabb fokán sem áll.

Természetes hát, hogy ilyen körülmények között e fanatizmus csirájának

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárczája.

A „Fehér dalok“-ból.

És álltunk némán, kéz a kézbe,
 Szemünkben köny nem reszkeltett:
 Merengve néztünk ki az éjbe,
 A holdvilágos nyári légbe,
 És nem mondtuk: Isten veled!

És nem fogadtunk földre, égre
 Örök hűséget, végtelent,
 Nem esküdöttünk te se, én se,
 Csak néztünk szóltan ki az éjbe
 S a sok csillagra odafent . . .

És hogy lent is a messze síkon,
 Ezernyi apró mécs kigyúlt:
 A „holtomiglan“ ajkainkon,
 Sívárgó szomjas ajkainkon
 Egy szenvedélyes csókba full . . .

Szilágyi Fereocs.

Az uszóverseny.

(Humoreszk.)

— írta: Tóth Béla. —

Verőfényes nyári délután volt.

A fürdő egész közönsége ott tolongott a Balaton partján, az uszodát körülkerítő tarka korlátok mellett. Meglátszott minden arczon a feszült várakozás jele, az eltitkolható izgatottság. Nagy nap volt a csendes kis balatoni fürdő életében már esztendő óta az olyan, mint a mai. Nem kisebb dologról van ugyanis szó, mint az urak uszóversenyéről. Minden évben úgy a szezon vége felé szokták megtartani ezt a híres versenyt, a melyen a győztes a dicsőségen és a női kegyeken kívül sokféle kiváltságban és megtiszteltetésben részesült.

Ilyen volt többek között az a kiváltság is, mely szerint a győztes, este az uszóversenyt követő bálon, melyet a nagyvendéglő disztermében szoktak megtartani, azzal a hölgygel táncolhatta a második négyest, a kivel éppen neki tetszett, tekintet nélkül arra, hogy az illető már másnak ígérte e ezt a táncot. Még a férjes asszonyokkal sem tettek kivételt. És valamint a férfiak közül akárhányat csupán csak ennek a jognak a megszerzése ugrasztott

a vízbe, úgy a nőgyek között is kivétel nélkül mindegyik nagy megisztelésnek vette, ha a sors kegye véletlenül őt avattatta a nap hőse által az est hősnőjévé.

Különösen azok között volt nagy fontossága ennek a győzelemnek, a kik ketten vagy többen igyekeztek valamely szép leány, vagy pajkos fiatal asszony kegyeibe bejutni. Természetesen mindegyik legfőbb céljának tartotta, hogy imádottja részére az est bálkirálmánjának irigylet dicsőségét megszerezze.

A tiszteletdíjak között rendszeren az asszonyok is kedveskedtek a győztesnek valami emléktárggyal. Pár nappal a verseny előtt gyűlést tartottak, hogy megállapítsák mit vegyenek?

De csak nehezen tudtak határozni. Mindegyiknek megvolt a maga jelöltje, a kiről megmért volna esküdni, hogy bizonyosan a nyeri el a kitűzött díjat. Ez a feltétlen bizalom volt aztán az oka, hogy akárhányszor órákra nyúló vita támadt köztük.

Mikor valaki ezüst serleget indítványozott, a fürge kis Faragóné a megyei aljegyző felesége rögtön felszólt az indítvány ellen. Ő jobbnak látná, ha irókészllettel lepnék meg a győztest. Az úgy sincs még a jegyző urnak, gondolta magában, már pedig, hogy ő lesz az első, az kétségtelen.

megyénkben termékeny talaja van. A miről különben a lefolyt választások szomorú bizonyítékot nyújtottak. De ezen állapotokért megyénk, illetve megyénk városainak vezető férfait direkte felelősségre nem vonhatjuk! Mert tény ugyan az, hogy ez állapotok orvoslására első sorban is a vezérférfiak hivatottak, de viszont tagadhatatlan az is, hogy mi — az ugynevezett középosztály — kik voltaképpen a társadalom *gyomrát* képezzük, akár nevetséges fennhéjázásból, akár pedig nembánomságból, de szóval: *nem akartuk* bevenni a vezérférfiak nyújtotta orvosságot. Már pedig ha a gyomor nem vesz orvosságot, akkor az egész szervezet gyógyulásáról szó sem lehet.

Meg vagyunk róla győződve, hogy úgy megyénk vezérférfiai és nemkülömben megyénk egyes helyiségeinek vezérférfiai ideális buzgalommal fogadták a rájuk rótt feladatot. Mindannyi nemes elhatározással fogott hozzá a régi bajok kiirtásához és hogy ez az ideget ölő munka csak részben mutathat fel kellő eredményt, az inkább a *mi* makranczos maradiságunk hibájául tudható be. Másrészt pedig az is tekintetbe veendő, hogy megyénkben a reformok óriási munkája egy csapásra nem fejezhető be.

Nem tartjuk hát indokoltnak, hogy ezen állapotokért teljes egészében vezérférfiainkat tegyük felelőssé. És épp ez okból sajnálattal fogadjuk azon — bizonyára még nagyon is megerősítésre váró hirt is, hogy városunk főszolgabíróját *Rákóczy* Lajost és szolgabíróját *Szabó* Kálmánt elhelyezik. Erre épenséggel mi ok sincsen. Sőt városunkra nézve a már megszokott rend megbolygatását határozottan károsnak tartjuk. Nevezett főbíránk és szolgabíránk a legjobb akarattal és nemes buzgalommal végezték munkájukat. Erről tanuskodik különben városunk rohamos fejlődése is. De különösen kiemeljük azon bánásmódot, melyben szolgabíróink közönségünket részesítették. Nagy és terhes munkájuk közepette sohasem feledkeztek meg azon köteles előzékenységről és udvariasságról, melylyel a közönségnek tartoznak. Erről járásunk minden embere

De az meg Fogarassynének nem tetszett. Hogy is ne! írőkészletet? hát minek az ő férjének két írőkészlet? Jobb lenne valami diszes házi sapkaféle, vagy más valami.

— Mit? Házisapkát, hát nem elég jó az én uram házisapkája? — pattant tel a fiatal fűrdőorvos felesége. — Minek neki másik?

Igy ment ez mérhetetlen időnkig, végre aztán szótöbbséggel — hisz egyhanguan asszonyok még sohasem határoztak — megállapodtak abban, hogy egy diszes ezüstkoszoru alakjában nyújtják át a győztesnek az asszonyi elismerés pálmáját; melynek fémszalagjára a győztes jelmondatát fogják vésetni.

A verseny napján csakugyan ott ragyogott a szép ezüst koszoru az asztalon.

A nevezők egytől egyig megjelentek, többnyire ismert jó úszók voltak valamenynyien, a kiket az előbbi versenyekben már látott a fűrdő közönsége. Csupán két fiatal ember volt közöttük a kik most versenyeznek először. Az egyik *Sándorffy Géza*, az alispán jogász fia, a másik meg ennek egy pesti jó barátja, csak tegnap érkezett, ezelőtt soha se járt itt.

Máskor érdeklődtek volna iránta a hölgyek, de mos egészen elvonta róla a szóbeszéd

tanuskodhatik. És arról is tanuskodhatik járásunk minden elfogulatlan értelmisége, hogy *Rákóczy* és *Szabó* távozása városunkra nézve csak *damnum commune* volna.

És épp ezt véljük — *megyénk*re nézve — *Thuróczy* főispán és *Markhot* alispán távozása hírének ötletéből.

Mi okunk sincs hát arra, hogy az ördögöt a falra fessük!

Lengyel Béla

Inog a talaj.

Mint mikor a vulkán kitörése előtt meg-meg remeg a föld háta, végig fut rajta az ismerlentől való iszonyat, a házak, építmények alapjukban rázkódnak meg, oly irtózatossá hullámok rázkódtatják meg alapjában gazdasági életünk oszlopait.

A pénzügyi válság még nem hagyott alább fojtogató szorongatásával s ime még belső körülmények is hozzájárulnak ahhoz, hogy már amugy is megingott hitelünket a külföld előtt még alább ássák.

Majd itt, majd amott nyílik meg egy-egy bankpanama undok csatornája s tárja a világ szeme elé romlott, elzüllött erkölcsünket.

A soproni bankbukás koronáját rakta fel e rothadó állapotoknak, midőn oly horribilis összeggel károsította meg a nemzeti vagyont, mely példátlanul áll a maga nemében, évtizedek óta.

Tíz évig vezettek hamis könyveket s egyellenfrórum sem akadt, mely ellenőrizhette volna e botor gazdálkodást.

A kik tudtak is róla, azoknak is hallgatniok kellett, mert hallgatásukhoz volt kötve létérdekük, existenciájuk, kenyerök. S ez a körülmény jellemzi legjobban azokat a visszas állapotokat, melyekben jelenleg leledzünk.

Nincsen ellenőrzés, nincs feiügyelet, mely az ily veszedelmeknek már eleve bevághatná útját, mert azok, kik a törvény szerint kötelezvék e szerepkör betöltésére, rendesen semmit sem értenek a dologhoz s kik vakon szentesítik a vezérigazgató bármily előterjesztését.

a figyelmet. Azt suttogták mindenfelé, hogy a fiatalság bálványja, a bájos Mosonyi Margit, megígérte tegnap, tanuk előtt, hogy két legrajongóbb imádója *Sándorffy Géza* meg *Vörös Albert* közül annak adja a kezét, a ki ma este a bálkirálynő koronát megszerzi neki.

Ezt a két fiut figyelte mindenki. Ott álltak mindketten a parton. *Géza* mosolyogva beszélgetett pesti barátjával, akit már minden versenyzőnek bemutatott, csak még *Albert*nek nem. Mikor meglátta, hozzálépett barátjával, hogy a társas élet szabta kötelességének eleget tegyen. *Albert* kezét fogott az idegennel, de meglátszott rajta, hogy nincs kedvére ez a találkozás.

Gézától nem félt, tudta, hogy nem jobb uszó, mint ő. Igaz, hogy még soha sem vett részt versenyben, de egymás közt már elégszer összemérték erejüket. De ezt az embert nem ismerte, ki tudja mi hozta ide? Hátha ő is a szép *Margit* titkos imádói közül való?

Pár lépéssel odébb állt, hogy szemügyre vegye ezt az embert. Csinos barnaképu fiu volt. De éppen csengettek. A versenyzők beálltak a csónakokba, melyek az indulási helyhez vitték, be a tó közepére, oda, ahol az a nagy nemzeti színű zászló lobogott.

Quo usque tandem?! Meddig fogja tűrni még az állambatalom, hogy egyesek fékevesztett pazarlásának ezrek megtakarított fillérei essenek áldozatul? Meddig szándékozik tűrni azt, hogy válságos pénzügyi helyzetünket lelkiismeretlen vezetők könnyelműsége még jobban elmérgesítse?

Vajjon nem ütötte-e már a tizenkettedik óra, hogy ez állapotok megmásításának? Nincs időnk már a vitakozásra! Itt tenni kell, mert különben az ingatag alap, a remegő föld bedől lábunk alatt s általános romlás, mindenek összeomlása jó el, s itt lesz a végítélet...

Jelenünk, jövőnk, mindenünk e kérdéshez van kötve s éppen ezért nem tűr halasztást e visszas állapotok szanalása. Az állambatalomnak nagyobb hatáskört kell biztosítanunk, a pénzügyi intézetek s hasonló vállalatok ügykezelésében. Az eddigi kellő ellenőrzés hiánya ime megtermékeserü gyümölcsseit. Koldusbotra jutott jómódu emberek átka kíséri vétkes hanyagságunkat. S igazuk van. A mi hibánk következménye mindaz, a mi bekövetkezett, mert kellő ellenőrzés mellett a dolgok ennyire nem fajultak volna el.

Betelt a mérték, intézkednünk kell. A mit a multban elmarasztaltunk, azt sietve kell behoznunk, ha meg akarjuk menteni jövőnkét. Erélyes állami beavatkozást kérünk. Kivánjuk, hogy hatóságok személyek, bankok, részvénytársaságok és hasonló vállalatoknak ne csak mint eddig, beterjesztett mérlegeiket vizsgálják felül, hanem igenis betekintést nyerhessenek ez intézmények belételeibe is, mert csakis így akadályozhatják meg azt, hogy évek hosszú során elkövetett sikkasztások, a tönk szélére juttassanak ezreket. Mindig a magunk kárán okulunk, csak mikor a baj már fejünk felett van, gondolunk arra, mikép hárihatjuk el azt. Ez nem helyes. Az legyen mindig főtörékvésünk, hogy a bajoknak elejét vegyük, mert csakis így kímélhetjük meg az országot oly káros megrázkódásoktól, mint a minő a mostani. Ám ha okulunk kárunkon, úgy nem drága a tandíj, mit érte fizettünk, nem drága pedig azért, mert okulásunkkal megszilárdítjuk jövőnkét s elveszjük még a

Lassan, szabályosan eveztek a hajóslegények, hogy az ünnepi hangulatot, komoly, méltóságteljes lassuságukkal emeljék.

Minden távcső a két vetélytárs csónakja felé volt irányítva.

Mikor megérkeztek, *Géza* halk hangon néhány szót szólt a barátjához, az bóllintott, hogy úgy tesz.

Pár perc múlva elhangzott az indító szava és a versenyzők, mintha dróton rángatták volna őket, mind egyszerre ugrottak a vízbe.

Mikor a többiek még jóformán fel sem merültek a víz színére, az idegen már nyil egyenes irányban törekedett a cél felé. Ugy ott hagyta a tisztelt társaságot, mint *Szt. Pál* az oláhokat.

Az előző évek győzteseiben felfortyant az ősi virtus. Kettőzött erővel dolgoztak, hogy utolérjék; de az fáradhatatlannak látszott.

A gyöngébbek csakhamar feladták a küzdelmet és felszálltak a mellétük evező csónakba. De voltak a kik nem engedtek. Soká kitarítottak, de végre is kedvüket szegte az eredménytelen küzdelem, egymásután teltek meg a csónakok.

Már csak három ember maradt a vízben: *Géza*, *Albert*, meg az a pesti fiu,

lehetőségét is annak, hogy hasonló dolgok ismét előfordulhassanak.

Hisszük és reméljük, hogy a soproni bankbukás maga után fogja vonni azokat a preventív intézkedéseket, melyek az ily eseményeknek elejét veszik s akkor majd nem inog a föld lábunk alatt s nem kell attól rettegnünk, hogy egy mindent maga alá temető összeomlás vessen véget gazdasági lételünknek.

Nyitrai krónika.

Üdvös reakció.

Janits Imre képviselő kora tavasszal a képviselőházban elmondott beszédjében egy kissé megsimogatta a nyitrai megyei pánszláv-érzelmű atyafiakat. Támadt és erre nagy konsternáció, de úgy látszik csak azok között, kik ludasnak érezték magukat a dologban. Mert hát a magyar érzelműek nem érezték magukat találva Janits beszédje által s hazafias gondolkodásuk legfeljebb igazat adott Janitsnak és helyeselte sorompóba lépését a pánszlávok ellen.

A nyitrai megyei választások eredménye beigazolta Janits állításait, elannyira, hogy a tót nemzetiségiek magyarfaló ábrándjai beváltak most már az alkotmány sánczai közé.

Valaminthogy az ember karján támadt fekély nem törődik azzal, hogy hol van a karnak a határa, épen úgy nem törődik a társadalom fekélye azzal, hogy hol van a megyének politikai határa, átsétál azon is egész kedélyesen.

Hogy tölünk, Nyitrából sétált-e át Pozsony-megyébe, avagy onnét hozzánk a pánszlávizmusnak rothadt, minden logikát nélkülöző ideái, azt fölösleges kutatnunk. Lehet, hogy a betegség bacillusait a szél szórta szét nálunk is, meg a szomszéd megyékben is s azok kedvező föltételek közé jutva, fertőztették meg azokat a helyeket, a hol az Árpád- és Anjou házbeli királyok a magyarok hatalmával és harci erejével demonstráltak egykoron a szomszéd pánszláv és pángermán nemzeteknek.

Szóval a csecsemő kikelt bölcsőjéből és már bugyogóba öltözött. Janitsnak igaza volt annyira, ahogy talán maga sem gondolta. Szenicz, Verbó, Nagy-Szombat, ezek a magyar hazafiságnak és érzésnek valóságos Mohácsai. Nem a politikai elveknek bukásán kesergnek, mert e helyen azt nem is tehetném meg. Lehet akármilyen az a politikai párt, csak a magyar haza boldogítását, a magyar állameszme erejét, a hazafias szellem erősítését hirdesse,

Albert egy ideig még csak esapkodta a vizet, de mikor látta, hogy már lehetetlen utolérni azt az embert, hát ő is felszállt a csónakjára. Ha első nem lehet, második nem lesz! Pedig még nem érezte magát egy cseppet sem fáradtnak.

Mintha csak erre várt volna az a jó uszó, abba hagyta a gyors tempót és egykedvűen szelte tovább a vizet. Ekkor Géza egyszerre nekivágott, utolérte és mint győztes uszott a partra.

Este pedig a bálon, mikor Sándorffy Géza a szép Mosonyi Margittal a karján felállt a második négyesre, Vörös Albert felismerte a cigányok között azt a jó uszó fiatal embert, a ki miatt a versenyt feladta.

A kisbögös volt. Azért hozatta le Pestről a furfangos Géza, mert tudta, hogy kitűnő uszó. —

Az ezüst koszorúra meg ezt a jelmondatot vésették:

•A szív a legbölcsőbb tanácsadó!•

akkor iiszelettel lehet meghajolni előtte minden igaz magyar hazafinak. A pánszlávizmus pedig nem akarja a magyar állameszme erejét elismerni, neki gyűlöletes a magyar szó, csak a magyar kenyérrel, borral és pénzzel szimpatizál, magyar földben turkál és mégsem érzi itt jól magát. Pedig hát „föld is ut, le ut“, mehetne boldogabb hazát keresni magának.

De hát a mint nem vezett el Várnánál, Mohi pusztán, Mohácsnál a magyarság egészen, azonképpen a magyar érzést nem semmisítette meg a pánszlávizmus muló diadala sem. Sőt azt mondhatni, hogy most kezd csak igazi lánggal, fényvel fellobogni, mint mikor a tűzre olajat öntenek. A Nagyszombat-vidéki Népkövelők Egyesülete egy nyilatkozatot tesz közzé, melyben a pánszláv tanítóknak hadat üzennek s azokat kilövik egyesületek kebeléből. Föltámadt hazafias önértékük nem szorul dicsőhymuszokra, de nyitrai megyei hazafias társadalmának szeméi elé állítani követendő példát, mindenestre üdvös dolog. A nagyszombati tanítóknak hazafias felbuzdulása megmozdította a központi tanítóságot is, a mennyiben a magyar tanítók legelőkelőbb egyesülete, a budapesti Magyar Tanítók Kaszinója csütörtökön demonstrált ezen tény mellett s nagyszombati kollegáiknak eiismerésüket fejezték ki, bátor és önértékes föllepésükért. Nyitrai megyének morvathatárszéli része a pánszlávizmusnak legéresebb vára, melyet megostromolni megyei társadalmunknak és a kulturális egyesületeknek és tényezőknak feladata.

A nagyszombati tanítók által nyilvánosságra hozott nyilatkozat a következő:

A nagyszombat vidéki népkövelők egyesületének tagjai között tudomásunk szerint sokan vannak olyanok, akik a legutóbbi képviselő-választáskor Kollár tót nemzetiségi jelölte adták szavazatukat.

Tudjuk nagyon jól, hogy a tót nemzetiségűeknek mi a programjuk. Ismerjük azokat a lázító tévtanokat, a melyeket ők hirdetnek, s a melyekkel a hazafias érzelmű tót lakosságból a hazaszeretnek még a csiráját is kitépni óhajtják.

Mi tanítók a hazaszereteket vagyunk hivatalosan ápolni, s ezen őseink által olyan gyakran vértel is megpecsételt igaz, magyaros hazaszeretnek vagyunk és leszünk hirdetői és követői utolsó lehelletünkig.

Nem tőrjünk meg tehát, hogy egyesületünknek tagjai közt olyanok is helyet foglaljanak, akik mindazt, ami előttünk szent és sérhetetlen megtagadják és sárba tiporják!

Már pedig az a pap és tanító, aki tót nemzetiségűnek vallja magát, nem lehet alkalmas és őszinte hirdetője sem a templomban, sem az iskolában a hazaszeretnek és honpolgári kötelességek parancsolataink.

Ha pedig ezen parancsolatok hirdetésére alkalmatlan, úgy nem méltó arra sem, hogy hazafias egyesületünknek tagjai közt helyet foglaljon.

Zárjuk ki őket, vagy legalább is jegyzőkönyvi megrovásunkkal illessük őket.

De minden esetre orvoslást kérünk, mert ellenkező esetben mi alulírottak kijelentjük, hogy az egyesület tagjai közül kilépünk.

Bocz Árpád galántai, Jakobek Adél suri, Szabó Henrik n.-diószegi, Méry Imre n.-mácsédi, Lassu László m.-diószegi, Kardoss Ödön k.-mácsédi, Hrotkó Sándor kajali, Koller Ferencz m. diószegi, Huszár Irma hidaskürti, Czuczor Ilona n.-mácsédi, Sipkovszky János szeredi, Fülöpp János galántai, Vöröss Ferencz galántai, Csvirigh János szeredi, Vítál István vágyszerdahelyi, Kneiff József vágai, Cservenka János nyéki, Némethy János m.-diószegi, Hencz Mihály és Renda János taksonyi és Méry János n.-mácsédi tanítók. stb.

Az aranypor.

A nagybossányi Jellus Gizella tragédiája még élénken foglalkoztatja a romantikára hajló lelkeket. A mai reális korban is megindítja még a sziveket egy szegény leány története?

Hát bizony a mint megírta Feuillet Oktáv »Egy szegény ifjú történetét,« épúgy megírhatná Jellus Gizella esetéből »Egy szegény leány történetét.

Azt mondják, hogy nagyon szép leány

volt. És ugyilátszik szépsége tette ese tét olyan tragikusá.

Elhagyatva mindenkitől, távol idegenben, egyedül halt meg iszonyú görcsök — de talán még iszonyúbb lelkifájdalmak között.

A kiért elhagyta otthonát, édes anyját, az a legválságosabb pillanatban a faképnél hagyta. Mikor megtudta elhagyatottságát, ösztörtörve lelkében, kétségbeesés fogta el, mint mikor az utolsó mentődeszkaszálát is tovaragadják a tenger hullámai. Örjögő kétségbeesésében minden órában elszaladt a postahivatalba, hogy nem jött-e neki levél vagy pénz, mert Don-Juanja nem csak a reménységétől, hanem még a pénztől is megfosztotta. Mikor már belefáradt a kérdezősködésbe, tompa resignációval sóhajtott: most már a halálnak szántam magamat. Hazament és meghalt. Azt mondták, hogy megmérgezte magát. A megéjtett orvosi bonczolás azonban megállapította, hogy nem mérgező ölte meg, hanem a légszívbe lerakodott aranypor, mert aranycsiszoló volt. Szegény leány, a mig lázasan, türelmetlenül várta a postát, hogy nem hoz-e neki pénzt, melylyel legalább testét megmentheti a végveszedelemtől, ha már a lelkét elvesztette is, addig aranyat hordozott magában. És ez az igazi tragikum. Aranyat hordozott a tüdejében, de talán arany volt a szívében is. Azt mondják, hogy a tüdejében levő arany ölte meg, én azt mondom, hogy a szívében levő arany: a szeretet lett a hóhérja. Nem anyagi, hanem pszichológiai okok rögtönözték a halálát. A megfúlás processusa lassan, fokról-fokra következik be, de ha a lélek elveszti az egyensúlyt, akkor magával rántja a testet is.

Arany volt a szívében, az ölte meg, mert Don Juanjánál ennek csak a salakja volt meg. Am a nemes fém megtisztul a tűzben, a salakot kiveti magából, melyet aztán szemétre hanyak.

Még nemi vonzódás sem, hanem csak egy csöpp emberi érzés kell ahhoz, hogy egy nő, egy fiatal, elhagyatott, elcsábított leánykát, — ki a testi és lelki szenvedések Golgotha utójára lépett, ki sirja felé közeledik. — el ne hagyjunk, hanem nyujtsunk neki egy vigaszt és segítsük őt életének utolsó napjaiban.

Abban a fiatal emberben azonban még ez a csöpp emberi érzés sem volt meg, mert elvitte a leánynak a lelkét és még hozzá pénzt is.

Az élet igazi mártírja most ott tekszik a hat láb mélységű sirtődörben, az aranyport magával vitte tüdejében, de a szíve aranya elszállt s az az energia, mely szívet a fiatalos, hevesebb lüktetésre ösztönözte, a jövő tavasszal talán már himes lepkeszárnyakat fog mozgatni. Az őszi metsző szél pedig elsárgult, elfonyadt leveleket visz sirjára, melyek zizegve mesélnek neki a földi dolgok mulandóságáról, hűségéről, szerelemről.

Sphinx.

HIREK.

Báró Luzsénszky felolvasása. Báró Luzsénszky ma szombaton délután egy órakor érkezett Clair Vilmos kíséretében városunkba. A vonatnál Fülöpp Alajos városi bíró rövid beszéd kíséretében fogadta a vendégeket. Luzsénszky köszönő szavai után a vendégek a fogadásukra megjelentek kíséretében a Korona szálloda vendéglőjébe hajtottak. A felolvasás este 6 órakor veszi kezdetét és az előjelek után ítélve, az estélyen szép számu intelligens közönség fog részt venni. A felolvasásról jövő számunkban fogunk részletes jelentést közölni.

Iskolalátogatás. Liberty Gusztáv kir. tanácsos, Nyitrai megye tanfelügyelője f. hó 22-én délután a nagytapolcsányi állami iskolát, — 23-án délután pedig az izraelita iskolát látogatta meg, s a tapasztaltak fölött teljes megelégedését nyilvánította.

Thuróczy főispán lemondása. Az „Egyetértés“ és „Pesti Hírlap“ csütörtöki számában „A nyitrai megyei főispán lemondása“ czimen a következő hír jelent meg: „Thuróczy Vilmos

Nyitra megye főispánja állásáról lemondott s felmentése iránti kérvényét már be is adta a miniszterelnöknek. Az ok, mely a főispánt lemondásra készítette, a nyitra megyei szabadelvű párt forrongásában keresendő, mely a főispánt tette felelőssé azért, hogy a szabadelvűpárt teljesen szervezetlenül ment neki a választásoknak és biztos kerületeit kénytelen volt a néppártnak, sőt a tót nemzeti pártnak átengedni. Nem kétkedünk, hogy a kormányelnök Thuróczy lemondását elfogja fogadni. A főispánnal együtt alighanem új alispán is kerül a megye élére, mert a küszöbön levő tisztújítás alkalmából már is megindult ez irányban a mozgalom.

Tanitógyűlések. A Nyitra megyei Általános tanítótestület Nagytapolcsány-nyitrai szombokrédi járásköre f. hó 23-án délelőtt 9 óra körül Nagytapolcsányban az állami ovoda termében tartotta őszi rendes közgyűlését. A gyűlésen megjelent *Libertiny Gusztáv* kir. tanácsos, Nyitra vármegye kir. tanfelügyelője. A egyesületnek tagjai lelkes óvácziókban részesítették szeretett vezérüket. A gyűlést *Zsoldos Károly* járásköri elnök nyitotta meg. A tisztújításnál — mint a tárgysorozat első pontjánál — a gyűlés bizalmat szavazott a régi tiszti karnak, s így annak kebelében változás nem fordult elő. *Murányi Ede* tartott felolvasást „Tanítóegyesület és társadalom” czímen, melyben az iskola és szüleiház, a tanulók és társadalom közti kapcsolat szorosabbra fűzését hangoztatta. *Vittmann Pál* az évi járó vizsgálatról értekezett, s azoknak meghagyását szükségesnek tartja úgy pedagógia, mint erkölcsi szempontból. Gyűlés után társas ebéd volt a „Korona Szálló” éttermében. — A „Nyitra megyei Általános Tanítótestület” november hó 7-én, Vágújhelyen fogja tartani évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó beszéd és előterjesztések. 2. Jelentés a járáskörök működéséről. 3. A pénztáros jelentése, az évi számadás előterjesztése és a számvizsgáló bizottság kiküldése. 4. A könyvtáros jelentése a könyvtár állapotáról. 5. A tanítóegyesületi élet fejlesztése. Előadó: Szalay Pál. 6. Az állami elemi iskolák számára kiadott „Utastás” ismertetése. Előadó: Koncz Dániel. 7. A kellő időben érkezett indítványok tárgyalása. 8. A jövő évi közgyűlés helyének kijelölése. 9. Általános tisztújítás.

Csippék János előadása. Csippék János volt nagytapolcsányi gyógyszerész tudvalevőleg a magyar orvosok és természetvizsgálók ezidei bártfai vándorgyűlésére egy értekezést küldött be „Adatok a magyar gyógyszerészet történetéhez” czímen. Ezen érdekes előadásnak a közlését a Gyógyszerészeti Közlöny a jövő heti számában meg fogja kezdeni.

Gyógyszertár átvétel. *Ziska Ferencz* elhunytával örököseinek tulajdonába átment *privigyeyi* gyógyszertár kezelésével *Hantosy Elemér* okleveles gyógyszerész bizatott meg.

Pozsonyi országos mezőgazdasági kiállítás. A Nyitra megyei Gazdasági Egyesület ezúton is kéri mindazokat, akik a jövő évi szeptember hóban Pozsonyban megtartandó országos mezőgazdasági kiállításon részt venni akarnak, hogy bejelentéseiket az egyesület titkári hivatalánál november hó végéig minden bizonnyal megtegyék, mert Nyitra megye mezőgazdasága a pozsonyi kiállításon úgy fog feltűnést kelthetni, ha a kiállított tárgyak czélszerű rendezését és csoportosítását már most előkészítjük. A ki tehát akár állatokat, akár terményeket, akár grafikomokat, akár állati melleket, vagy bármi mást kiállítani akar, sziveskedjék ezt a Nyitra megyei Gazdasági Egylet titkári hivatalával mielőbb közölni.

Kóbor cigányok. Akarunk írni, de nem az alsóthei telepítvényeken József kir. herceg humanitása folytán polgárjogot nyert cigányokról, hanem azokról, akik talán a maguk hibájából, évezredes szokás által jogszabályból folyólag czéltalanul kóborolnak. Ez elég baj, de még nagyobb társadalmi bajt képez az, hogy a kóbor cigányok vándorlásaik közepette nem igen tudják megkülönböztetni az enyém és tied fogalmát. A koldulást tudvalevőleg legujabban szabályrendeletileg eltiltották, nem csak a fővárosban, de a vidéken is. Nem lehetne valami uton módon a közönséget a cigányok vexálásától is megkímélni? A közönség jószívűsége amugy sem teszi be az ajtót a kéregető koldus előtt; de a cigányok kleptomániájának ellenőrzésére Cerberus ébersége sem volna elegendő. — Nem mulik el nap, hogy Nagytapolcsányból és Privigyéről panaszt ne kapnánk, a nép szemében ennek folytán gyűlöletessé vált népfaj garázdálkodása ellen. — Lényegesen javulna a közönség és viszont az azt megsarczó cigányok helyzete is, ha állandó letelepítésükről gondoskodás történne; vagy pedig addig is, míg e tekintetben véglegesen nem intézkednek, a koldulástól való eltiltás szabálya velük szemben is szigoruan fogantatva vétetnék. K.

„Érmelléki szőlőoltvány-telep” Nagy-Kágya hirdetését a t. cz. olvasó közönség szives figyelmébe ajánljuk.

Az adók kiméletes behajtása. A pénzügyministerium leirt az össze pénzügyigazgatóságokhoz az iránt, hogy az adót emberszeretettel hajtsák be és derűre-borúra ne dobálják el a szegény ember vánkását. A leirat azt mondja, hogy a mostani rossz közgazdasági év amugy is súlyosan érinti a nép megélhetési viszonyait. Szükséges azért, hogy korábbi ministeri rendelet mely sürgetőt az eszközeziót, hatályon kívül helyeztessék. A pénzügyminiszter azt is meghagyja pénzügyigazgatóságának, hogy az adóbehajtásnál ne csak kimélettel és emberszeretettel, de a legvégső esetben is tapintattal járjanak el.

Egyletek és hatóságok. A belügyminister nemrég egy másodfoku határozat megsemmisítésével kimondotta, hogy az egyletek ellenőrzésére hivatott közigazgatási hatóságok ne csak jogosultak, de kötelesek is az egyletet alapszabályszerű működésre utasítani s a jogaikban sértett egyleti tagok érdekében a szükséges intézkedéseket megtenni. Hozzátette a minister azt is, hogy az alapszabályokban foglalt rendelkezésekkel ellentétes közgyűlési határozatok, ha alakilag kifogástalanok és önmagukban véve semmiek és így jogalapul a tagok kötelezettségeinek megállapításánál, szemben az alapszabályok rendelkezéseivel, nem is szolgálhatnak.

Borfogyasztási adó leszállítása. Ugy értesültünk, hogy *Darányi Ignác* dr. földmívelésügyi miniszter kezdeményezésére a m. kir. pénzügyministeriumban most folynak az előmunkálatok egy olyan törvényjavaslat kidolgozására, mely valósággal korszakaikotó lesz a bortermelésre nézve, nem kevesebbről van szó, minthogy Magyarországon a borfogyasztási adó jelentékenyen leszállítsák és hogy ezzel szemben felemeltessék a szeszfogyasztási adó. Ez az intézkedés mindenesetre óriási batással lesz a bortermelésre, valamint a borkereskedelemre, azonkívül morális tekintetben is meg lesz az üdvös hatása, mert utját fogja vágni annak a rettenetes rombolásnak, amelyet a pálinka okoz, főképp az alsóbb néprétegekben.

Az agglégény sorsa. A hol a tarsasélet nem fejlődött ki teljes virágában, az agglégénynek rossz dolga van. Amíg fiatal, csak megjárja valahogy, de ha megvéni és ha öreg korában

szerelem lesz . . . Akkor kezdődik csak a baj. A mi agglégényünk szerelemes, Szegény leányt szeret. Szegény leányt oltár elé vinni egy szegény agglégénynek kész veszedelem! Mit tegyen? Tanácskozik jó barátaival, gyógyító balzsamot keres szerelemes szívére. Mundiába. A józan ész és barátai azt tanácsolják neki, hogy házassága által egy szegényből ne csináljon két koldust. Lelkének egyensulya kezd inogni. Már-már lemondani készül az életről, midőn megjelen előtte szerető anyja képe, ki nek ő az egyetlen kenyéradója, támasza. Előtte lebeg imádottjának szerelemes tekintete. A szív szeretete folyton harcban áll az ész józanságával és ismerősei úgy bánnak vele, mint a kibe csak hálni jár a lélek . . . Egy napon azután hivatalából sürgős ügyben kéretők lakására. Két ur várta már. Minden bevezetés nélkül egy rakás pénzt olvastak le asztalára. Ellenértékül csak a nyerő sorsjegyet kérték *Török A.* és *Tsa* bankház (Budapest, V, Váci körut 4/a.) kiküldöttöi, akik azért jöttek, hogy a nagy nyeresémet kifizessék. Anya és fia örömkönyezve, egymás nyakába borultak és épp e pillanatba érkezik a most már szerencsés leányzó is. Az eljegyzésen a vendégek számtalan lelkes pohárköszöntőkben emlékeztek meg a szerencsét hozó bankházról és egyhangulag hangeztatták a beszédek végén: „Éljen a szerencsét hozó *Török* bankház!”

Téli gazdasági tanfolyam Nyitrán. A Nyitra megyei Gazdasági Egyesület által rendezendő V. téli gazdasági tanfolyam a folyó évi november végétől kezdődőleg ismét Nyitrán fog megtartatni. A tanfolyam tartama 2 1/2 hónap. Felvétetnek a tanfolyamra olyan 17 éves korotuli gazdafiúk, kik eddig is földmiveléssel foglalkoztak. Felvétetnek továbbá olyan uradalmi eselédek, kiket munkaadóik munkafelügyelőkké s béres gazdákká akarnak kiképeztetni. Egy-egy tanuló fizet élelemért és lakásért havonként összesen 24 koronát. A tanítás ingyenes. A tanulók a gazdasági házi ipar különböző nemeiben is oktatást nyernek. A tanítást egy a földmívelésügyi miniszterium által kinevezett állami gazdasági szaktanár teljesíti. Jelenkezni lehet a tanfolyamra a Nyitra megyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalánál Nyitrán, a f. évi november hó 8-áig. A kérvényhez esatolandó: a keresztlevél, az utolsó iskolai bizonyítvány s egy községi bizonyítvány arról, hogy az illető mostanáig is mezőgazdasági teendőkkel foglalkozott.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. A lelki nemességet minden művelt ember többrebecsüli, mint a régi nemesi prédikátumok lomtarából előrángatott szellemi czafrangokat. Aki a mai korban azzal kérkedik, hogy kik voltak a közveden elődei, mi volt az apja s végül, hogy szobabutorai barokk stílusú, annak felfogása szánalmasan korlátolt, mert azt hiszi, hogy a történet az ő kedvéért megállt. Azt hiszem, a XX-ik századnak már lehetnek ilyen demokratikus elvei.

Lucifernek a Marson. Hátborzongató télelemmel vettük tudomásul, hogy ő fensége otthagya alvilági birodalmát, s egyszerre átköltözött a Mars bolygóra. Mi lelte ördögségedet? Talán nincs megelégedve a Telluson végbement tiszta választásokkal. És hogy érzi ott magát, talált-e ott sok ördögöt? Nem volt szüksége olyan messze fáradni, talált volna itt is eleget. Miliom kartács és tüzes nyelv!

Kiadó és laptulajdonos:

a szerkesztőség.

Télen a műterem fűtve van

Legalkalmasabb
karácsonyi

és újévi ajándék

„ELVIRA“

műtermében és
nagyobbítási intézetében szerezhetők be.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy képnagyobbító műtermemben bármily régi fénykép után Bronz, Platin, Olajfestményeket a legprecízebb kivitelben és jutányos áron készítek, sőt kedvezményes áron számítom. Ugyiszintén kaphatók nálam izléssel kiállított keretek is különböző ár- és minőségben. Folyó évi november hó 1-től december hó 20-ig a megrendeléseket mélyen leszállított áron számítom. Így a fényképekhez ezen határidőn belül 12 darabnál 10% engedményt nyújtok. A felvételeket személyesen eszközölöm és a kivitellel elsőrendű munkaerőim vannak megbízva, s így a legkényesebb igényeknek is megfelelhetnek.

Tisztelettel:

„ELVIRA“

fényképírdő

Nagy-Tapolcsány, Heszterényi-kert.

Télen a műterem fűtve van

Hirdetések jutányos áron

vétetnek fel a

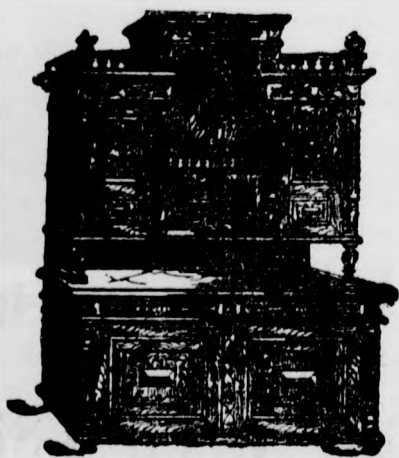
„Nyitra-völgyi Lap“

kiadóhivatalában.

Az Első Nagytapolcsányi Butorraktár.

Hartenstein és Berliner.

A n. é. vevő közönség szives figyelmét felhívjuk a Nagytapolcsányban (Főter 20 sz. alatti Munk József-féle ház I. emeletén) lévő „Első Nagytapolcsányi Butorraktár“ törv. bejegyzett cég alatti

nagy

butorraktárunkra.

Állandóan raktáron tartunk:

— Ebédlő-, háló-, szalon-, előszoba- és konyhaberendezéseket. —

Vasbutorok, löszőr és afrikmatraczók, képek, tükrök valamint tömören hajlitott fabutorok

állandón kaphatók.

Arcképeknek a legújabb módszer szerinti nagyítását aquarell kivitelben is elvállaljuk.

A n. é. közönség szives támogatását kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

Hartenstein és Berliner

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

Confectió,- valamint férfi- és női divatáru és fehérnemű raktáromat

tetemesen megnagyobbítottam és a legújabb divat szerint rendeztem be. Együttal felhívom a n. é. közönség figyelmét

mindennemű rövidáruimra

és különösen

Karlshadi czipőraktáromra,

mely úgy minőség, valamint tetszelős forma tekintetében felülmúlhatatlan.

Tisztelettel

BERNFELD ADOLF,

divatáru kereskedő.

Egy egész új

EZITERA

jutányos áron azonnal eladó.
Bővebb felvitágosítást lapunk kiadóhivatalában nyerhetni.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor és esemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

É l ő k e r i t é s

Gleditschia csemetek és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövistű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítetési és kezelési utasítás mellékelte-tik. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényomatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdeklében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim: 1-20

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep“ Nagy Gábor, Nagy-Kúnya, u. p. Székelyhid.

Ruha szükségletének

beszerzése alkalmával az illető szabómesternél csakis

Munk „Moravia“ szövetáru-házának mintakönyvét kérje!

Ha izléses és jó gyapjuszövetet akar, úgy e mintagyűjteményben a legkényesebb izlésnek is megfelelő választékot talál!

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.
A legnagyobb nyeremény legnagyobb esetben: **1.000.000** korona.
A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. a	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
81700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek nálunk. Öt és fél millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszti.

100.000 sorsjegy **50.000**

PÉNZNYEREMÉNYNYEL soroltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

egy nyolezad (1/8) frt—75 vagyis 1-50 kor.
egy negyed (1/4) > 1-50 > 3— >
egy fél (1/2) > 3.— > 6— >
egy egész (1) > 6.— > 12.— >

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi november hó 1-ig bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ

Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték osztályai:

1. Váci-körút 4.
2. Múzeum-körút 11.
3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget...korona összegben { utánvételezni kérem } A nemtetsző postautalvánnyal küldöm } törlendő.
{ mellékelem bankjegyekben (bélyegekb.) }

Pontos cím: